

HET RAPPORT VAN GHISLAIN LONDERS

Sterk aanbevolen: lezing van het rapport van de eerste voorzitter van het Hof Cassatie Ghislain Londers. Zie DeTijd: http://static.tijd.be/upload/pdf/rapport_cassatie-204342.pdf

Eerst voor alle duidelijkheid: ik ben geen Leterme-fan, en inzake de verkoop van Fortis aan BNP Paris-Bas vind ik dat de bank beter volledig in handen kan blijven van de Belgische overheid, zoals Gordon Brown deed in Engeland. Zo hebben we tenminste weer een veilige bank; geeft ons de ASLK terug!

Eerste vaststelling: dit is geen vonnis van het Hof van Cassatie (wat sommigen misschien verkeerdelijk denken) dat werd gewezen na tegenspraak en horen van alle betrokkenen, en na een voorafgaand onderzoek door een onderzoeksrechter. Neen, het betreft de persoonlijke mening van de heer Londers, enkel door hem ondertekend, al is die geschreven op briefpapier van het Hof van Cassatie.

Tweemaal onderlijnt de heer Londers zijn “*beperkte onderzoeksmogelijkheden*”, in ’t begin aan nogmaals in zijn besluit. Verstandige opmerking, want zo houdt hij een slag om de arm voor het geval later zou blijken, uit een echt onderzoek en tegensprekelijk debat, dat er geen bewijs is van ongeoorloofde beïnvloeding door regeringsleden op rechters die uitspraak gedaan hebben in de Fortis-zaak.

De heer Londers is dus slimmer dan de regering-Bush toen die de massavernietingswapens van Saddam Hoessein bekendmaakte aan de wereld, teneinde de oorlog tegen Irak te rechtvaardigen. Het hoofd van het onderzoeksteam van de VN, de Zweed Hans Blix, had nochtans niets gevonden in Irak. Wat Colin Powell toonde aan de Veiligheidsraad, en wat wij ook konden zien op ons scherm, was niet meer dan een blokkendoos op een luchtfoto – geen raketten. Vandaag weet iedereen dat de massavernietingswapens lulkoek waren.

Londers integendeel besluit “...*geen juridisch bewijs van een poging tot belemmering van de rechtsgang, maar ongetwijfeld belangrijke aanwijzingen*”.

Maar dat is veel voorzichtiger, en vanuit wetenschappelijk standpunt een hypothese waard die een onderzoek rechtvaardigt; maar natuurlijk geen publicatie in een ernstig tijdschrift, hoogstens in een roddelblad.

De woordenschat die de heer Londers gebruikt onderlijnt verder het hypothetische van zijn stelling: “*een bepaald parallelisme*”, “*de mogelijkheid geschapen*”, “*de pas afsnijden aan alle mogelijk speculaties*”. Speculaties door wie, vraagt men zich af? Van de media? Van de heer Londers zelf? Dat kan niet: de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie redeneert toch niet met speculaties!

Nochtans is het rapport wel ongenadig door te spreken van “ongeoorloofde druk” die ervaren werd door twee rechters. Druk door wie? De regering dacht u? Neen, door de procureur-generaal die dreigde tijdens de zitting melding te zullen maken van de klacht van de derde rechter! En het initiatief van de procureur gebeurde “*op aangeven van*” het kabinet van de eerste-minister”. Oeps, klein foutje: dät kabinet had immers geen contact met de procureur; wel de minister van Justitie. Deze laatste veroorzaakte daardoor “*een vermoeden van poging tot beïnvloeding*”. Want “*de gewettigde vraag rijst of* (deze minister in dergelijke zaak) *de procureur kan vorderen* (volgens artikel 140).

Laten we hopen dat echte rechtszaken op een meer serieuze basis verlopen – dat is toch meestal het geval. Al zijn lekken frequent –de media love that- en vertragingsmaneuvers door één der partijen zijn schering in inslag, vooral in zeer zware misdrijven door rijke privé-personen of bedrijven, van gewelddadige of

financiële of fiscale aard. Verjaring is dan het bereikte resultaat. Onwettig? Neen hoor.

Intussen heeft de heer Londers wel het parlement (de volksvertegenwoordiging) op stellen gezet, en de regering (de uitvoerende macht) doen vallen. Poging tot beïnvloeding? Neen, het wàs beïnvloeding, zonder meer.

Voor alle duidelijkheid: ik ben geen Leterme-fan, en ik wil onze ASLK terug.

Frank Roels

Em professor UGent.